

saa stor som nu), *dels* til Betydningen af, at Beboerne har „let Adgang til personlig Konference med Dommeren og til at indhente Oplysninger fra de i Birket førte Retsprotokoller, deriblandt navnlig Skøde- og Panteprotokollerne“.

5. Andragende fra *Skelskør Byraad og Sogneraadene i Vester Flakkebjerg Herred* om, at Skelskør Købstad med Vester Flakkebjerg Herred og Holsteinborg Birk maa komme til at udgøre en selvstændig Retskreds.

Til Støtte for Andragendet, der bygger paa en Forudsætning om, at Hovedtingstedet og Dommerens Hovedkontor i den foreslaaede nye Retskreds skal være i Korsør som Kredens største Købstad, anføres for det første, at det i det hele taget vil blive meget ubekvemt for Befolkningen i Skelskør Købstad, Vester Flakkebjerg Herred og Holsteinborg Birk, at Retskredsens Hovedtingsted bliver beliggende i Korsør, idet denne Købstad ligger i en Udkant af Retskredsen, og Jernbaneforbindelsen er meget uheldig. Særlig for Beboerne paa Øerne Agersø og Omø (over 800) „vil det blive meget bekosteligt og tidsspildende at foretage en Rejse til Korsør“. Der næst fremhæves Hensynet til Skelskør som Købstad: Naar Byen ophører at være Hovedsæde i en Retskreds, vil den miste Underrettsdommeren med Fuldmægtige og Kontorister; Sagførerne vil hovedsagelig bosætte sig i de Købstæder, hvor der findes Hovedtingsted og Hovedkontor for en Dommer; de næringsdrivende i Skelskør vil lide Tab ved, at Oplandets Beboere drages til en anden Købstad. Man henviser til, at Æbeltoft, Stubbekøbing og Stege vedblivende skal være Hovedsæde i en Retskreds, og bemærker, at medens disse Købstæder med tilhørende Landjurisdiktioner i 1911 havde henholdsvis 13,519, 12,833 og 14,535 Indbyggere, var der i den her foreslaaede Retskreds 15,729 (Korsør Købstad med tilhørende Landjurisdiktion vil ganske vist efter Følketællingen i 1911, naar en saadan Deling foretages, kun faa ca. 12,000 Indbyggere). Endvidere anføres, at de nævnte Ulemper vel for en ikke ringe Del vil blive afhjulpet ved, at der oprettes Hjelpepingsteder og Hjelpekontorer i Skelskør og Rude, „men derved vil Ulemperne dog ingenlunde blive fuldt ud afhjulpet“. Det vil „vanskeligt blive overkommeligt for Dommeren jævnlig at indfinde sig paa begge Hjelpepingsteder og Hjelpekontorer, saa meget mere som Jernbaneforbindelsen ikke er god“. — Den ansøgte Deling formenes neppe at ville medføre nogen nævneværdig Udgiftsforøgelse for Staten, maaske 1 à 2,000 Kr. aarlig.

Sluttelig bemærker Andragerne, at dersom Andragendet fra Sogneraadene i Holsteinborg Birk (jfr. ovenfor under 3) maatte blive bevilget — hvad man ingenlunde tilsigter at modarbejde —, ændrer de deres Andragende til en Ansøgning om, at Skelskør Købstad og Vester Flakkebjerg Herred (9112 Indbyggere) maa blive opretholdt som en selvstændig Retskreds.

6. Andragender fra *Præstø Byraad og samtlige Sogneraad i Vordingborg nordre Birk* om, at Præstø Købstad og Vordingborg nordre Birk maa blive opretholdt som selvstændig Jurisdiktion.

De Grunde, der anføres til Støtte for Andragendet, er væsentlig følgende: at Afstanden til Hovedtingstedet (i Vordingborg) vil blive betydelig, for mange af Sognene meget lang — op til ca. 36—37 km —, hvortil kommer, at Jernbaneforbindelsen er ugunstig, at Præstø Købstad vil lide Tab ved, at flere store Skatteydere flytter fra Byen, og ved, at Omegnens Beboere søger til en anden By, samt at der vil blive paalagt Befolkningen særdeles betydelige Udgifter til Befordring m. v. — Ved Skrivelse fra Justitsministeriet til Præstø Byraad af 4. April d. A., hvoraf Afskrift ledsager Andragendet som Bilag, har Ministeriet meddelt Byraadet, at det er Tanken i Præstø „at oprette saavel et Bitingsted som et Afdelingskontor, ligesom en overordnet Politifunktionær vil faa Bopæl der, saaledes at ogsaa Notarialforretninger vil kunne udføres efter Henvendelse til denne“, og at „Forholdene vil stille sig paa en ganske anden Maade end i Andragendet forudsat“ (d. s. at „Ordningen af Skifter, Ejendomshandler, Testamenter m. v. vil foregaa i Vordingborg i Stedet for i Præstø“). Det udtales i den Anledning i Andragendet fra samtlige Sogneraad i Vordingborg nordre Birk, at disse „paa ingen Maade kan anse de Hjelpeforanstaltninger, der ommeldes i Justitsministeriets Skrivelse, for fyldestgørende.“